

Děláme dobře svou práci

WE DO OUR JOB WELL

Polovina roku je za námi, bilancování sklizně řepy a cukrovarnických kampaní v Čechách a na Moravě skončilo s kladnými finančními výsledky. Česká republika se ve vyspělé Evropě neztratila, ba naopak svou kvalitu v pěstování řepy a výrobě cukru potvrdila.

Při výletech na své motorce mám úžasný výhled na zemědělská pole osetá různými plodinami, která opět potvrzují dobrou práci našich zemědělců. Na loukách pasoucí se dobytek a zdravé porosty ubezpečují veřejnost o potravinové bezpečnosti. Druhy zemědělských komodit neubývají, biodiverzita je zachována. Úhledná pole vytvářejí krásnou kulturní krajinu, zelené rostliny pohlcují oxid uhličitý, proti jehož tvorbě bojuje celý svět, a naopak pro lidi i zvířata vyrábějí čistý kyslík.

Jako rozený cukrovarník si však nejvíce všímám polí osetých cukrovou řepou. Letos mi připadá zvláště pěkná, zatím je zdravá a dobře vzešlá. Má tak nakročeno k dobrým výsledkům, což je pro pěstitele i cukrovarníky zvláště v této době důležité. I když do sklizně je ještě daleko a nevíme, jaké počasí nám přinese léto. Cukrová řepa fotosyntézou pomocí zeleného barviva, chlorofylu, a díky slunci, vodě i oxidu uhličitému, který, jak již bylo

uvedeno, pohlcuje, kromě cukru produkuje i nejvíce kyslíku ze zemědělských plodin. Vždyť dokáže vyrobiť kyslík pro 60 lidí na celý rok z jediného hektaru. A těch hektarů cukrové řepy pěstujeme v České republice téměř 65 000. Jen cukrová řepa tak vyrobí kyslík pro téměř čtyři miliony lidí. A i přes kontroverzní polemiky o škodlivosti cukru a lihu si musíme uvědomit, že cukr i líh jsou z hlediska hlavních potřeb pro život člověka, zejména pak v dnešním, válečnými konflikty ohroženém světě, nezbytné.

V tomto ohledu jsem tedy spokojený, zemědělci, cukrovary a lihovary plní svou společenskou úlohu znamenitě. Vrásky mi dělají nové a stále přísnější restriktce v rámci evropské, zemědělské zelené politiky, v rámci tzv. Greendealu. Rozhodně nechci dále rozebírat jednotlivá omezení, zákazy, opatření atd. I když je pravdou, že pohled na neobdělaná pole, ležící ladem dle evropské legislativy, je smutný. Pravdou také je, že zemědělská produkce bez kvalitního ošetření osiv i porostů nemůže dosáhnout uspokojivých výsledků a stane se tak velmi drahou. A konečně pravdou může být i to, že bez ošetření nemusí být zemědělské potravinářské plodiny, snáze napadnutelné různými chorobami i škůdci, tak úplně zdravé a kvalitní.

V této souvislosti a s ohledem na výsledky právě skončených voleb do Evropského parlamentu a po-
tažmo do Evropské komise si kladu otázku, zda se
může něco změnit. Výsledky voleb ukazují na mírné
oslabení lidovců a zelených a na mírné posílení
pravic. Nemyslím si, že by tato nepříliš velká změna
zásadním způsobem odchýlila směr zelené země-
dělské politiky v Evropské unii. Ale přeci jen změna tu
je. Nová ekologická pravidla v zemědělství nemusí být
přijímána tak rychle, nemusí být tak nekompromisní
a někdy i demagogická. Možná může zemědělství
dostat více času na řešení dalšího vývoje „zeleného“
pěstování bez „chemie“, např. čas pro šlechtění rostlin
odolných proti chorobám a škůdcům, pro výzkum
a vývoj geneticky modifikovaných odrůd atd. Evropa
je v těchto oblastech na rozdíl např. od Severní i Jižní
Ameriky velmi konzervativní a geneticky modifiko-
vané odrůdy stále zakazuje. Neotevívá se zde tak
například prostor ke kompenzaci stále rostoucích
zákazů a restrikcí?

Dobře vím, že čeští zemědělci a určitě i zemědělci
dalších evropských zemí nebudou pasivně čekat na
to, co se jim nařídí a nadiktuje. Ze své zkušenosti vím,
že jsou aktivní a že si dobře uvědomují, že budoucí
zemědělství je o udržitelnosti, o životním prostředí,
o nových a obnovitelných energiích. Prostě budou chtít
v oboru podnikat tak, aby je společnost akceptovala
a aby jejich produkce byla kvalitní a cenově dostupná.
Vím, že i bez nucení a diktátu některých politiků
budou sami promýšlet, jak všechny tyto aspekty sladit
s naší ekonomickou situací a konkurenceschopností.

Bude zajímavé sledovat, jaké priority si nově zvolený
Evropský parlament a Evropská komise stanoví na následující
období. Zcela určitě to bude řešení problémů s imigranty
z neevropského světa, řešení bezpečnosti našeho kontinentu
i rostoucího nebezpečí válečných konfliktů a samozřejmě
otázky životního prostředí i ekologie, včetně zemědělství. Velmi
bych si přál, aby se nově zvolení čeští europoslanci zabývali

problémy v zemědělství, aby diskutovali s představiteli českých
zemědělských nevládních organizací i ministerstva zemědělství
a bojovali o dobrá řešení. To proto, abychom doma i v Evropě
měli stále dost tuzemských a zdravých potravin a aby naše krajina
byla díky zemědělství dále tak krásná.

Oldřich Reinberg